

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119210519
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119210519.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a členiek senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci navrhovateľky V., zastúpenej P., proti E. o zabezpečovacie opatrenie, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. decembra 2019, č. k. 17C/53/2019-96, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh navrhovateľky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 343 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 344, § 336 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 324 ods. 1, ods. 3 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 22.11.2019 bol súdu prvej inštancie doručený návrh navrhovateľky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve E., a to: zapísaným na LV č. X, vedenom Okresným úradom C., katastrálny odbor, pre okres C., obec S., k. ú. S., a to k stavbe so súpis. č. XX, umiestnenej na parcele č. XX, druh stavby: budova ubytovacieho zariadenia, a k pozemku s par. č. XX, o výmere 752 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, u ktorých je žalovaný evidovaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/2; zapísaným na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom C., katastrálny odbor, pre okres C., obec C. C., k. ú. C. C., a to k pozemku s par. č. X/X, o výmere 567 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie (právny vzťah k stavbe evidovanej na pozemku 1/3 je evidovaný na LV č. XXXX), k pozemku s par. č. X/X, o výmere 34 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, k pozemku s par. č. X/X, o výmere 3 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, u ktorých je žalovaný evidovaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/3; zapísaným na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom C., katastrálny odbor, pre okres C., obec F. B., k. ú. F. B., a to k stavbe so súpis. č. XX, umiestnenej na parcele č. XXX/X (právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XX je evidovaný na LV č. XX), druh stavby: budova obchodu a služieb, u ktorej je žalovaný evidovaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 6/9, v prospech navrhovateľky na zabezpečenie jej pohľadávok vo výške 195.974,91 Eur s príslušenstvom. Navrhovateľka svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnila tým, že pohľadávka vznikla z titulu uzatvorenia Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi J. J. V., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. XX/XX, XXX XX C., v postavení veriteľa, a spoločnosťou E., v postavení dlžníka, na základe ktorej veriteľ viacerými bezhotovostnými prevodmi poskytol pôžičku v prospech dlžníka ktorá ku dňu 31.12.2018 predstavovala sumu 355.974,91 Eur. Veriteľ vypovedal dňa 30.04.2019 Zmluvu o pôžičke tak, že požadoval vrátiť pôžičku, pričom zo strany dlžníka bola veriteľovi vrátená len časť poskytnutej pôžičky, a to suma 160.000 Eur. Nesplatená časť pohľadávky aktuálne predstavuje sumu 195.974,91 Eur. Dňa 10.07.2019 bola zo strany veriteľa zaslaná dlžníkovi Výzva na vrátenie pôžičky, Pokus o mimosúdny zmier, v ktorom veriteľ vyzval dlžníka na vrátenie nesplatennej časti pôžičky vo výške 195.974,91 Eur. Dňa 30.07.2019 veriteľ opätovne vyzval dlžníka na vrátenie pohľadávky. Dňa 18.07.2019 bola veriteľovi doručená Výzva na vrátenie pôžičky - odpoveď v ktorej žalovaný vyzýva veriteľa, aby v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy

zaslal žalovanému dokumenty, ktoré preukazujú nárok veriteľa na vrátenie zostatku dlžnej čiastky vo výške 195.974,91 Eur. Dňa 30.07.2019 bola dlžníkovi doručená Opakovaná výzva na vrátenie pôžičky, v ktorej veriteľ oboznámil žalovaného o skutočnosti, že pôžička sa realizovala formou vkladu resp. prevodu na účet družstva a teda ich existenciu nepochybne potvrdzuje účtovníctvo družstva. Priložila taktiež výpis z účtu pôžičiek zo dňa 01.01.2019 a Potvrdenie o výške úrokov zo dňa 31.12.2018, ktoré potvrdzuje existenciu pôžičky a jej stav k 31.12.2018. Z výpisu účtu pôžičiek vyplýva i výška úrokovej sadzby pôžičky pre rok 2019 a to vo výške 2,5 % p.a. J. J. V., ako postupca, a navrhovateľka, ako postupník, uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 06.09.2019, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky v celkovej výške 195.974,91 Eur voči dlžníkovi. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.09.2019 sa novým majiteľom pohľadávky stala navrhovateľka. Oznámenie o postúpení pohľadávky na nového veriteľa bolo dlžníkovi doručené dňa 16.09.2019. Navrhovateľka, ako nový veriteľ pohľadávky, vyzvala opätovne dlžníka na úhradu dlžnej sumy, a to prostredníctvom Pokusu o zmier zo dňa 24.09.2019. Nakoľko dlžník i napriek opakovaným výzvam na úhradu pohľadávky a pokusu o mimosúdny zmier predmetnú pohľadávku neuhradil, navrhovateľka, ako nový veriteľ pohľadávky, pristúpila k vymáhaniu svojej pohľadávky súdnou cestou. Navrhovateľka dôvodila, že E. sa postupne v roku 2019, buď zbavilo alebo najmä zaťažilo svoj majetok do takej miery, že výrazným spôsobom ohrozilo budúce možné uspokojenie nároku navrhovateľky na úhradu pohľadávky vymáhanej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn.: 10Up/1084/2019, teda je zrejmé, že E. sa buď zbavuje alebo zaťažuje takmer celý svoj ostatný majetok. Správanie spoločnosti E. nasvedčuje nielen nechotu, ale kategorické odmietnutie plniť svoje peňažné záväzky navrhovateľke. Tá je toho názoru, že ňou sledovaný účel (predovšetkým zabezpečenie svojich pohľadávok, nakoľko E. sa zbavuje, ale najmä zaťažuje svoj existujúci majetok a z jeho konania možno dôvodne usudzovať, že pohľadávky navrhovateľky dobrovoľne uhradiť nemieni) je možné dosiahnuť práve zabezpečovacím opatrením. Navrhovateľka je toho názoru, že v prípade ak súd nenariadi týmto návrhom navrhované zabezpečovacie opatrenie, hrozí jej reálne ohrozenie vymoženía jej pohľadávky z titulu nevrátenia pôžičky prostredníctvom exekúcie, nakoľko snaha E. dobrovoľne uhradiť dlh neexistuje. A zároveň reálne hrozí, že v prípade ak by nedošlo k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia, môže E. ľubovoľným spôsobom previesť svoj posledný zostávajúci nehnuteľný majetok na iné osoby alebo ho inak zaťažiť a tým ohroziť reálne vymoženie pohľadávok navrhovateľky, ktoré budú následne uplatňované prostredníctvom príslušného konania. Čo sa týka rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ohrozenie exekúcie vidí navrhovateľka v tom, že x previedol resp. zaťažil v uplynulom období roku 2019, veľkú časť svojho majetku, pričom v súčasnosti x disponuje už iba tromi nezaťaženými nehnuteľnosťami. Navrhovateľka je názoru, že zriadenie tohto záložného práva nebude obmedzovať x vo vykonávaní jeho podnikateľskej činnosti v rámci predmetu podnikania pri bežnej činnosti ani pri disponovaní s ňou z hľadiska obsahu vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom navrhovateľky a pripojenými listinnými dôkazmi konštatuje, že navrhovateľka hodnoverne neosvedčila svoj nárok, ktorému má byť poskytnutá táto bezodkladná a predbežná ochrana. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že navrhovateľka svoj sporný nárok odvodzuje od ústnej zmluvy o pôžičke, resp. správnejšie viacerých opakovaných pôžičkách (zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou), ktoré mali byť dlžníkovi poskytnuté v sume prevyšujúcej 300.000 Eur, a to v navrhovateľkou podrobnejšie nešpecifikovanom období. Pôvodným veriteľom, od ktorého navrhovateľka pohľadávku nadobudla, mal byť J. J. V., bytom K. XX/XX, C.. Poskytnutie pôžičky v takomto objeme bez zabezpečenia pohľadávky, a dokonca bez písomnej zmluvy, bolo pre súd prvej inštancie nehodnoverné a pochybné. Nehodnovernosť tvrdenia navrhovateľky o existencii pohľadávky na základe tvrdených pôžičiek pre súd prvej inštancie vyplývala aj zo skutočnosti, že postupca bol v období od 10.05.2011 do 24.06.2019 predsedom predstavenstva dlžníka. Teda v období, keď mal peniaze dlžníkovi ústne požičať, bol zároveň oprávnený robiť za dlžníka právne úkony. Hodnoverným dôkazom o existencii pôžičky pre súd nebol ani výpis z účtu pôžičiek s ohľadom na jeho obsah, ktorý je v tomto štádiu konania nezrozumiteľný a zmätočný. Takisto nie je zrejmé, kto vystavil tento výpis a čo má preukazovať (minimálne akú pohľadávku na základe konkrétneho právneho úkonu). Na listinnom dôkaze, ktorý je označený ako „Potvrdenie o výške úrokov“, nie je žiadny podpis konajúcej osoby. Pochybnosť o celom právnom vzťahu resp. dôvodnosti nároku navrhovateľk, mal súd prvej inštancie aj zo skutočnosti, že nadobudnutie tejto pohľadávky navrhovateľkou od postupcu bolo vykonané za odplatu 195.974,91 Eur, pričom výška prevedenej pohľadávky bola rovnaká. Zároveň bola dohodnutá splatnosť odplaty v lehote 30 dní od vymoženía pohľadávky v tejto výške. Teda navrhovateľka za predmetnú pohľadávku doposiaľ nič nezaplatila, pričom, ak bude úspešná pri jej vymožení v rozsahu 100 %, zaplatí postupcovi uvedených 100 % postúpenej pohľadávky. Pritom sa takisto zaviazala, že náklady spojené s vymáhaním

pohľadávky v celom rozsahu bude hradíť ona. Takejto dohode podľa názoru súdu prvej inštancie chýba ekonomický zmysel pre navrhovateľku. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že je pochybným, ak navrhovateľka dňa 06.09.2019 odplatne nadobudne pohľadávku za odplatu zodpovedajúcej 100 % z jej výšky a približne o dva a pol mesiaca neskôr tvrdí, že má obavu o výkon exekúcie, pričom aj tento záver bol pre súd prvej inštancie nepresvedčivým.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote napadla navrhovateľka dôvodiac, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a pri rozhodovaní zároveň vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla názor, že jej nárok bol riadne preukázaný najmä s ohľadom na riadne preukázanie obavy, že vymožitelnosť jej pohľadávky bude ohrozená. Dôvodnosť danej obavy bola jednoznačne preukázaná skutočnosťou, že spoločnosť E., sa zbavuje alebo zaťažuje svoj majetok výrazným spôsobom, že je možné dôvodne očakávať ohrozenia budúceho uspokojenia pohľadávky patriacej navrhovateľke, ktorá je predmetom súdneho vymáhania v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 10Up/1084/2019. Je zrejmé, že zaťažovaním majetku spoločnosti E. v prospech jej ostatných veriteľov dochádza k zhoršeniu pozície navrhovateľky ako veriteľa v porovnaní s veriteľmi takto zabezpečených pohľadávok. Dôvodila, že predmetom konania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nie je posudzovanie existencie predmetnej pohľadávky, nakoľko táto skutočnosť je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10Up/1084/2019. Namietala, že existencia ohrozenej pohľadávky vo výške 195.974,91 Eur bola preukázaná, pričom túto nemožno spochybňovať na základe toho, že titulom jej vzniku je ústna zmluva o pôžičke. Poukazujúc na ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka uviedla, že na platnosť zmluvy o pôžičke nie je nevyhnutné, aby zmluva o pôžičke bola uzatvorená v písomnej forme, t.j. na platnosť uzatvorenia vzťahu, ktorého predmetom je poskytnutie pôžičky, postačuje aj jeho ústna forma. Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, ktorý vzniká až reálnym odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi, na základe čoho je zrejmé, že s ohľadom na predložené výpisy z účtu došlo k odovzdaniu pôžičky spoločnosti x, t. j. došlo k vzniku daného zmluvného záväzku. Posudzovanie toho, či bolo postúpenie pohľadávky pre postupníka ekonomicky výhodné alebo nie, nie je predmetom tohto konania a súd prvej inštancie nie je oprávnený skúmať skutočnosť, nakoľko predmetom tohto sporu je skúmanie, či existuje obava o vymožitelnosť pohľadávky, ktorú treba odstrániť a jej postavenie ako veriteľa posilniť formou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Zdôraznila, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 06.09.2019 bola uzatvorená slobodne, vážne, na základe zrozumiteľnej vôle, ktorú zmluvné strany prejavili bez tiesne alebo nápadne nevýhodných podmienok, čo obe strany potvrdili svojím vlastnoručným podpisom, a teda so zmluvnými podmienkami vrátane výšky dohodnutej odplaty, ku ktorej nemali žiadne výhrady, jednoznačne súhlasili. Na základe vyššie uvedeného navrhovateľka odvolaciemu súdu navrhovala „napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovieť“.

3. Spoločnosť x v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že uznesenie súdu prvej inštancie vychádza zo správnych skutkových zistení, pričom súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci. Spoločnosť x uviedla, že dňa 24.06.2019 sa konalo v spotrebnom družstve Zhromaždenie delegátov, ktoré odvolalo z funkcie predsedu predstavenstva a predsedu družstva J. J. V., ktorý je pôvodným veriteľom spotrebného družstva a súčasne postupcom pohľadávky na postupníka - navrhovateľku, jeho blízku príbuznú. K jeho odvolaniu došlo v súvislosti s dlhodobou pretrvávajúcou nepriaznivou ekonomickou situáciou v spotrebnom družstve s odôvodnením, že postupca nebol schopný riadiť a viesť spotrebné družstvo tak, aby plnilo svoj základný predmet činnosti - maloobchodný predaj tovaru v predajniach. Po odvolaní postupcu z členstva v štatutárnom orgáne spotrebného družstva na rokovaní Zhromaždenia delegátov dňa 24.06.2019 nedošlo v spotrebnom družstve k scudzeniu akejkoľvek nehnuteľnosti, o čom svedčí aj skutočnosť, že navrhovateľka nezaložila do spisu žiadny relevantný dôkazný prostriedok, ktorý by preukazoval opak. Nie je preto na mieste tvrdenie navrhovateľky uvedené v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, že spotrebné družstvo sa zbavuje svojho majetku. Práve naopak dňa 12.06.2019 bolo mimoriadnym zasadnutím Predstavenstva spotrebného družstva prijaté za člena spotrebného družstva - E. Q. B., B., ktoré poskytlo spotrebnému družstvu za účelom ekonomickej stabilizácie a obnovenia zásobovania úver vo výške 3 mil. Eur, pričom na zabezpečenie úveru použila spoločnosť x zákonné zabezpečovacie inštitúty. Navrhovateľka vo svojom odvolaní tvrdí, že zbavovaním, resp. zaťažovaním majetku v prospech ostatných veriteľov dochádza k zhoršeniu pozície navrhovateľky ako veriteľa v porovnaní s veriteľmi takto zabezpečených pohľadávok. V tejto súvislosti spoločnosť x, poukázala na skutočnosť, že navrhovateľka ako blízka osoba postupcu slúži iba ako nástroj na prednostné vymoženie pohľadávky voči spoločnosti x, ktoré v čase skončenia výkonu jeho funkcie evidovalo voči

dodávateľom viac ako 7 miliónov Eur záväzkov. x neevidovalo a ani aktuálne neeviduje akúkoľvek zmluvu uzatvorenú s postupcom, na základe ktorej by finančné prostriedky družstvu postupca poskytol. Na základe uvedených skutočností vyžadovala spoločnosť x na vloženie finančnej pôžičky písomnú zmluvu o pôžičke, preto vyzvala listom Výzva na vrátenie pôžičky - odpoveď, č. j. XXX/XXXX zo dňa 18.07.2019 postupcu na predloženie Zmlúv o vložení finančných pôžičiek s uvedením účelu, na ktorý boli finančné prostriedky družstvu poskytnuté s tým, že pokiaľ svoj nárok riadne zmluvou preukáže, budú mu finančné prostriedky vyplatené so zaradením pohľadávky postupcu do poradia s ostatnými pohľadávkami, ktorých splatnosť nastala pred dňom splatnosti pohľadávky postupcu, aby nedošlo pri výplate k jeho uprednostneniu pred ostatnými veriteľmi. Listom zo dňa 30.07.2019 Opakovaná výzva na vrátenie pôžičky postupca opätovne vyzval predstavenstvo, avšak akúkoľvek písomnú zmluvu, osvedčujúcu vklad jeho finančnej pôžičky nepredložil. Spoločnosť x v závere dodala, že, pokiaľ nepreukáže navrhovateľka v konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici, že postupník poskytol spotrebnému družstvu finančnú pôžičku, preukáže spoločnosť x v konaní skutočnosť, že postupník vrátil spotrebnému družstvu iba finančné prostriedky vyplatené bez právneho titulu. Na základe vyššie uvedeného spoločnosť x navrhovala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Súd prvej inštancie návrhu navrhovateľky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevyhovel s odôvodnením, že nie sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie, keďže navrhovateľka podľa jeho názoru neosvedčila dostatočným spôsobom danosť práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť úpravy pomerov medzi stranami, ktorá skutočnosť neodôvodňuje využitie požadovaného inštitútu.

6. Odvolací súd námietky navrhovateľky voči uzneseniu vyhodnotil ako neopodstatnené. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a z nich vyvodil správny záver o nespĺnení zákonných podmienok pre nariadenie navrhovateľkou požadovaného zabezpečovacieho opatrenia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

7. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolací súd dodáva nasledovné:

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo niečo znášala.

11. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

16. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiacemu zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti. Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, no jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania aktivít povinného týkajúcich sa či už jeho majetku v smere zbavenia sa ho alebo iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide, ale i v širších súvislostiach. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie musí súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu.

17. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že navrhovateľka neosvedčila svoj nárok hodnoverne, tento odvodzuje len od ústnej zmluvy o pôžičke, resp. viacerých opakovaných pôžičiek (ktoré mali byť poskytnuté v sume prevyšujúcej 300.000 Eur). Vyjadril pochybnosť o dôvodnosti nároku navrhovateľky poukazujúc na skutočnosť, že nadobudnutie pohľadávky navrhovateľkou od postupcu bolo vykonané za odplatu (suma 195.974,91 Eur), ktorú neuhradila.

18. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď posudzoval, či sú splnené všeobecné predpoklady (zákonné podmienky) nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. a dospel k správne záveru, že zákonné podmienky splnené neboli. Navrhovateľkin nárok vo veci samej nebol osvedčený. Samotné tvrdenia navrhovateľky a doložené listiny nie sú dostatočné pre osvedčenie nároku. Nárok, ktorý je predpokladom nariadenia tak neodkladného ako aj zabezpečovacieho opatrenia, možno považovať za „osvedčený“ (§326 ods. 1 Civilného sporového poriadku) len vtedy, ak sa osvedčované skutočnosti z predložených dôkazov a so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia súdu ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záverom, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia (Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 3. augusta 2018, sp. zn. 2360/146/2018).

19. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

20. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je úlohou súdu posudzovať opodstatnenosť nároku navrhovateľky vo veci samej a zisťovať konkrétne skutkové okolnosti spornej veci, ale úlohou súdu v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je len skúmať, či sú splnené všetky predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, čo v danom prípade nemal odvolací súd za osvedčené.

21. Po posúdení zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a obsahu podstatných odvolacích tvrdení navrhovateľky, odvolací súd konštatuje, že tieto tvrdenia navrhovateľky ani v rámci odvolacieho konania neodôvodňujú záver o potrebe nariadenia zabezpečovacieho opatrenia.

22. Uznesenie súdu prvej inštancie je tak vecne správne, preto bolo potrebné toto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).